

Tipsa Jesper: karmapolic@spray.se

Kaka räddade kanske mitt liv

ALLA GENERATIONER, alla tv-serier och alla filmer har sina egna kaféer. Ross och Monica hade Central Perk med sina vänner, Brenda och Dylan hade The Peach Pit i sitt postnummerområde 90210 och Holly Golightly hade sitt Tiffany's som frukostutpost.

Om det här vore en tv-serie skulle ganska många scener ha spelats in på Kafé Kaka. Allas vår kära goda vän som i dag bjuder upp till 10-årskalas har varit värld för många brustna hjärtan, ensammas poeters bibliotek och allsköns löst folks lunch- och/eller håltimmesyr-gasmask.

Jag var skiträdd i början när jag började gå dit. Det var som alla kli-va in i ett vardagsrum i en värld som jag inte riktigt hörde till. Jag kände mig som barnen i Narnia när de upptäcker garderoben ut ur England och in i Narnias sagovärld (Fast med bättre soundtrack). För även om det inte fanns någon vit häxa att vara rädd för, fanns det farliga blickar som undrade "Vem är du? Vad gör du här? Har du verkligen gått rätt?"

DET TOG LÅNG TID innan jag fattade vem som var vem av Micke och Lasse och det tog ännu längre tid innan jag fattade att de inte var bröder (Vilket jag fortfarande misstänker att de kanske är i alla fall, men på långt håll). Men trots allt: sakta men säkert blev jag lite mera orienterad, sakta men säkert insåg jag att blickarna inte var så farliga och sakta men säkert lyckades jag muta in ett eget område i den nya sagovärlden.

Jag har haft många av mina bästa kaféstunder på Kaka. Som dagen innan julafton för några år sedan, när snön låg som en glaciär utanför och lystes upp av endast små, små ljuslyktor. Vi satt där samlade och drack varm choklad. För ett ögonblick var vi en tv-serie. Bakom sorlet hörde jag hur signaturmelodin till vår tv-serie spelades.

JAG VET INTE om det är så att Kaka räddade Eskilstuna, men jag tror att det har räddat mig. Det kanske är lite drastiskt, eller kanske rent av fånigt att säga, men jag tror inte att jag hade klarat mig utan Kaka. Jag hade i alla fall haft det ganska mycket tråkigare. De är inte längre ensammas och det är inte alltid jag går dit längre, men Kaka kommer alltid att ha en speciell plats i mitt hjärta. Lite som en gammal flickvän som det är omöjligt att säga upp kontakten med.

Så, grattis kompis!